

ברכות - פרק ד' משנה ד'

הקדמה: על אדם להתפלל בתחנונים ובהכנעת הלב משום שתפילה היא בקשת רחמים, ואל יהא עליו התפילה כמשא, וכן אם אדם נמצא במקום סכנה יתפלל תפילה קצרה, ואח"כ כשיחליף את מקום הסכנה ועדיין לא עבר זמן תפילה יתפלל שמונה עשרה כתקנה.

ר' אליעזר אומר – ר' אליעזר סובר

העושה תפילתו קבוע – אדם העושה תפילתו כחובה קבועה [פי' שמתפלל רק

כדי למלאות חובתו וכמו שמעיקה עליו מעמסה וברצונו להתפטר מהתפילה].

אין תפילתו תחנונים – אין בתפילתו בקשת תחנונים [והתפילה שלו לא

מתקבלת כי הוא לא מבקש באמת]

ר' יהושע אומר – ר' יהושע סובר

המהלך במקום סכנה – אדם שמתהלך במקום סכנה [כגון שמצויים במקום

ליסטים וחיות רעות והגיע זמן התפילה ואינו יכול להתפלל]

מתפלל תפילה קצרה – מתפלל תפילה מקוצרת [וכשיעבור מקום הסכנה אם לא

חלף זמן תפילה יתפלל תפילה כתקנתה].

אומר – הוא מתפלל ומבקש

הושע השם את עמך – ה' תושע את העם שלך

את שארית ישראל – את עמך ישראל שנשאר

בכל פרשת העיבור – אפילו בכל פעם שהם פורשים והם עוברים עבירות [אפי'

אם הם פרשו לעשות עבירות. "פרשת" לשון פרישה "העיבור" לש' עבירות]

יהיו צרכיהם לפניך – הצרכים שלהם יהיו גלויים לפניך [ותרחם עליהם ותמלא

משאלותם ותביא להם כל מה שהם צריכים]

ברוך אתה ה' שומע תפילה – ומסיים ברוך אתה ה' שומע תפילה [את התפילות

של בני ישראל]